

Historia wsi Kórnica

Kórnica pojawia się po raz pierwszy w historii w dokumencie z dnia 30 października 1323 roku, z panem dziedzicznym Wernerem I von Kornitz. Werner I von Kornitz przybył tutaj wraz z żoną Dobislavą, synem Andreasem oraz pewnie dalszymi kolonistami z wioski Duckwitz (koło Wrocławia), w trakcie kolonizacji Górnego Śląska poprzez niemieckich osadników. Potomkowie Wenera von Kornitz (Andreas, Jarosław, Werner II, Janus i Heinrich) posiadali wioskę do 1455 roku. Tego roku wioskę otrzymał od księcia opolskiego Bolka V pan Heinrich von Mollmen. Późniejsi panowie wioski to Friedrich Schoff, ród von Redern (1574-1780) oraz ród hrabiów von Seherr-Thoss. Przez kilka stuleci chłopci-mieszkańcy Kórnicy byli częściowo zobowiązani do pańszczyzny albo do płacenia daniny.

Na początku pańszczyzna dla chłopów wynosiła dwa razy w tygodniu, a w XVIII i XIX wieku nawet całotygodniową pracę na polach hrabiego. Tylko dwie rodziny; rolnik Sobek (dzisiejsze gospodarstwo pana Janika) i rolnika zwanego Nyga wykupili się od pracy na polach hrabiego po uczestnictwie w wojnie w XVIII wieku. W 1811 roku zniesiono poddaństwo chłopów, a w 1848 roku definitywnie pańszczyznę.

Kiedyś Kórnica leżała na trasie Kędzierzyn-Koźle - Niemodlin. Na dzisiejszym gospodarstwie pana Erwina Larysza pozostają podstawowe konstrukcje starego gospodarstwa, a na terenie dzisiejszego przedszkola są jeszcze resztki starej gospody. Na południowej części Kórnicy istniały do czasu budowy torów i innych dróg komunikacyjnych stacja wymiany koni dla powozów, które kursowały na drogach Prudnik-Strzelce i Kędzierzyn-Koźle - Niemodlin. Dzisiaj Kórnica leży prostopadle do drogi między Krapkowicami, a Głogówkiem.

W czasie wojny trzydziestoletniej Kórnica została częściowo zniszczona przez Szwedów. W czasie szwedzkiej okupacji szkoła służyła jako miejsce reformacji. Mieszkańcy przyjęli wiarę protestancką. Po wycofaniu Szwedów została szkoła zniszczona a, mieszkańcy wrócili do wiary rzymskokatolickiej. Od 1648 roku szkoła stała na gruncie należącym do E. Schneider. W 1844 roku budynek został sprzedany za 138 srebrnych talarów i 20 groszy Piotrowi Giza. Nowa szkoła została wybudowana przy głównej drodze. Od 1795 roku kierownictwo szkoły związane było organizacyjnie z organistostwem. Nauczycielem w tym czasie był Grzegorz Malurny, a językiem wykładowym język polski. Po kilku latach Malurny zrzekł się zawodu nauczycielskiego na rzecz Franciszka Weissa, rodowitego kórniczana, który pracował jako nauczyciel i organista do roku 1851. Wykładał on w języku polskim i uczył języka niemieckiego, który był jednym z przedmiotów. Rejon szkolny Kórnica obejmował wieś Chudoba oddaloną o 4 km od Kórnicy i Agnieszów odległe o 2 km. Od 1806 roku włączono do obwodu gromadę Nowy Dwór, a od 1828 roku gromadę Rajdyna. Widać z tego, że Kórnica była bardzo rozległym rejonem szkolnym. Wilhelm Bartelmus objął kierownictwo szkoły w 1851 roku, pomocnikami jego byli nauczyciele Uliczka i Wicher. Język polski był językiem wykładowym jeszcze tylko w najniższych klasach. Po Bartelemusie kierownikiem został Wilhelm Lindner, (1889 r.) Niemiec pochodzący z Saksonii. Szkoła była czteroklasowa z trzema nauczycielami. Tylko w klasie I posługiwano się językiem polskim. Lindner nie był hakatystą i jako Niemiec liczył się z miejscową ludnością polską. W roku 1904 szkoła liczyła 302 dzieci, co wiązało się z tym, że rodziny były wielodzietne nierzadko po 8, 10 a nawet 12 dzieci. Z powodu stałego wzrostu uczniów wybudowano w 1910 r. nowy budynek szkolny składający się z dwóch sal wykładowych i 2 mieszkań nauczycielskich. Budynek ten był przeznaczony dla mieszkańców wsi Rajdyna (dzieci z Rajdyny i Nowego Dworu na lekcje religii musiały uczęszczać dalej do Rzepcza i Kierpnia). W 1914 r. Lindner przeszedł w stan spoczynku, a funkcję kierownika szkoły objął Scholz Teodor. W 1932 r. dotychczasowy kierownik Scholz przeszedł w stan spoczynku, jego następcą został pan Mrozek vel

Frost, który pracował do 1941 r. Lata 1941-1945 to przerwa w działalności szkolnictwa podstawowego.

Nieistniejący już budynek szkolny wybudowany w 1844 r .Do 1988 roku mieściła się tu szkoła podstawowa

Budynek szkoły wybudowany w 1910 r. Do 1988 roku mieściła się tu szkoła podstawowa

Nowy budynek szkoły podstawowej oddany do użytku 1grudnia 1988 r. Nowa szkoła jest miejscem nauki dla uczniów wsi Kórnica , Ściborowice, Nowy Dwór, Borek, Pietna.

W 1988 roku oddano do użytku nowy budynek szkoły.
 Kierownicy i dyrektorzy szkoły w Kórnicy od roku 1870:
 Bartelmus,
 Lindner,
 Scholz,
 J. Frost (Mrozek),
 Thomalla 1945-1949
 J. Rosner 1949-1953
 Wanda Szarycka 1953-1954, 1956-1958
 T. Barzal 1954 -1956, 1958-1969, 1984 -1985
 M. Kulpa 1969-1984
 B. Bordak 1985 –1987
 Jarosław Fojutowski 1987 -1988
 D. Wnuk 1988 - 2004
 Obecny - R. Reszczyński od 2004

Budynek dawnej gospody obecnie przedszkole

W 1936 roku w starej gospodzie pana Figura otwarto przedszkole, a prowadziły go zakonnice, które miały siedzibę klasztorną w Kórnicy. Przedszkole istnieje do dzisiejszego dnia, dyrektorem jest p. Stanisława Chmiel.

Od XIII w istniał w Kórnicy drewniany Kościół, który został zniszczony wraz z szkołą przez Orkan w roku 1710. Nowy budynek Kościoła zaczęto budować w 1795 roku i 10 października tego samego roku został poświęcony pod wezwaniem św. Papieża Fabiana i męczennika Sebastiana. W latach 1903-1905 została dobudowana następna część Kościoła od bocznego wejścia do drzwi wejściowych wraz z wieżą i galerią z organami.

Kościół w Kórnicy, początek XX w

W 1854 r Kórnica została samodzielną parafią. Tutejsi proboszczowie od 1854r:

Joseph Tunkel,
J. Wenzel,
F. Kara, Berens,
J. Sorek,
J. Ploch

obecny ksiądz proboszcz J. Niedziela.

Mieszkańcy wsi świętują święta patronów Fabiana i Sebastiana (20 stycznia), uroczystość poświęcenia Kościoła/Kiermasz (10 października) oraz święto św. Łucji z podziękowaniem za ochronienie przed epidemią w roku 1846 (13 grudnia). 19 marca dziękują św. Józefowi za zachowanie wsi i ochronę przed przemocą ze strony wojsk radzieckich w 1945 r. W 1945 r mieszkańcy Rajdyny zostali dołączeni do parafii w Kórnicy.

Parafianie z Kórnicy ufundowali w 1925 r. dla kościoła św. Bonifacego w Barlinku dzwon o nazwie św. Urban, ważący 170 kg, odlany przez znaną ludwisarską firmę Braci Ulrich z Apoldy na Łużycach. Dzwon zdobiony jest fryzem girlandowym i opatrzony wizerunkiem Madonny z Dzieciątkiem oraz gmerkiem giserskim z inicjałami twórców i data wykonania.

I wojna światowa przyniosła rozpad starego porządku w Europie . O sprawie przynależności Śląska rozstrzygnąć miał jednak plebiscyt. Kórnica jako położona w pld.-wsch. części powiatu prudnickiego brała udział w plebiscycie tworząc samodzielny rejon. W każdym rejonie rządził tzw. Paritetischer Ausschass, którego zadaniem było sprawowanie administracji, jak wpisywanie Polaków i Niemców na listy, rozstrzyganie sporów oraz czuwanie nad sprawnym głosowaniem. Na czele komisji polskiej stał Kabela Herman, na czele niemieckiej Hulin Bernard. Plebiscyt przeprowadzony został 15.03.1921 r. Ogólna liczba oddanych głosów wynosiła 900 łącznie z 300 głosami emigrantów razem z Rajdyną. Za przyłączeniem do Polski z samej Kórnicy głosowało 189 wyborców, reszta to głosy niemieckie w liczbie 519. Majątek -za Polską-3, Niemcy -69.

Funkcje sołtysa od końca drugiej wojny światowej pełnił Johann Łyko/szewc, Ewald Bordak , Henryk Walczyk i Alfons Walczyk - obecnie.

Po II Wojnie Światowej liczba mieszkańców w wiosce wahała się między dziewięćset , a tysiąc dwieście osób. W 1994 roku Kórnica liczyła sześćset

siedemdziesiąt dziewięć mieszkańców. Chudoba została 1975 roku oddzielona od Kórnicy i dołączona do gminy Głogówek.

Z powodu przesiedleń i ucieczki młodych ludzi na Zachód, największą grupę mieszkańców stanowią osoby powyżej pięćdziesiątego roku życia około 40 %. Dzieci i młodzież do osiemnastego roku życia to 30 %, osoby pomiędzy osiemnastym pięćdziesiątym rokiem życia to też 30 %. Większość ludności z Kórnicy pracuje w gospodarstwach rolnych. Mniejsza część w własnych warsztatach, w zakładach w Krapkowicach oraz Holandii i RFN.

Od połowy XIX wieku istniała poczta w Kórnicy. Z inicjatywy mieszkańców wsi i przy wsparciu gminy w 1974 roku zmieniono dom zmarłego (1973) roku pana Henryka Szulallek w ośrodek zdrowia.

Przed II Wojną Światową istniało w Kórnicy pięć sklepów spożywczych, pięć barów, trzy piekarnie i dwie rzeźnie. Po II wojnie światowej zostały otwarte dwa sklepy spożywcze, jeden bar i jeden sklep chemiczno-gospodarczy. W początkach lat pięćdziesiątych tego wieku ulica przez wieś została wyłożona kostką brukową. W roku 1960 w ramach Funduszu Socjalnego zmodernizowano ulicę Krótką i Szkolną na długości około dwóch kilometrów częściowo z betonu, a częściowo ze żwiru, a na ulicy Głównej ułożono chodniki. W latach sześćdziesiątych przebudowano i wyremontowano wiele gospodarstw. Wieś wyglądała bardzo nowocześnie. Pod nadzorem kierownika państwowego (na terenie byłego gospodarstwa der Grafen von Seher-Thoss z Dobrej) Stanisława Chmiela (1961-1982) na tym terenie została wybudowana nowa obora i zagroda dla owiec. Budynki gospodarcze i budynki mieszkalne wyremontowano i wybudowano nowe mieszkania dla dwunastu rodzin. W tych latach wszystkie drogi polne zostały wyremontowane, a wszystkie drogi niepotrzebne i zbiorniki wodne zostały zlikwidowane. Dzięki temu zyskano trzydzieści do pięćdziesiąt hektarów pola uprawnego.

Kórnica leży 174 -197m n.p.m. leży na lekkim wzniesieniu w Kotlinie Raciborskiej. Gleba jest przeważnie w klasach III, IIIa, IV i V. Z południa graniczy z Wyżyną Głubczycką. Teren Kórnicy jest w 95% wykorzystywany rolniczo. Dawniej głównie siano jęczmień, który tu uprawiano i sprzedawano do browaru w Niemodlinie i Opolu przynosił dobre zyski. Powierzchnia Kórnicy wynosi 1450 hektarów, 623 ha należą do państwowej hodowli koni, która jednak specjalizuje się w hodowli owiec i bydła mlecznego w gospodarstwie Folwark Agnieszów (13,5 hektarów) został sprzedany do prywatnego kupca pana Pawliczek. Rolnicy tej wsi uprawiali cztery podstawowe zboża dodatkowo: buraki i ziemniaki. Hodują bydło mleczne oraz trzodę chlewną. Przeciętna powierzchnia gospodarstwa wynosi 12-15 hektarów. Mniejsi rolnicy wydzierżawiają często swoje pola.

Mimo średnich klas gleb w uprawie i hodowli bydła i trzody, rolnicy z Kórnicy zaliczają się do najlepszych w powiecie Krapkowickim jak i w Polsce. Tutejsze gospodarstwa są przeważnie wyposażone w nowoczesne maszyny, a wysoką wydajność mogą rolnicy zawdzięczać swojej pracowitości, zaradności, wiedzy oraz zdrowej konkurencji pomiędzy sobą.